

ADAPTACJA DZIECKA DO PRZEDSZKOLA

Adaptacja to trudny czas. Czas zmian dla dzieci, rodziców i nauczycieli. Od dzieci wymaga on nie tylko przystosowania się do nowych warunków otoczenia, poznania nowej organizacji dnia, zaakceptowania innej niż do tej pory pozycji społecznej (w przedszkolu przebywają przecież w licznej grupie rówieśniczej), ale przede wszystkim nierozzerwalnie łączy się z rozstaniem z rodzicami.

Nie wszyscy rodzice są gotowi do rozstania z dzieckiem. Większość przekracza we wrześnie próg przedszkola z niepokojem i obawą, w końcu oddają swoje dziecko pod opiekę wykwalifikowanym nauczycielom, ale jednak jeszcze postrzegają ich jako obcych ludzi - wychowawców. Zwykle lęk adaptacyjny ustępuje, gdy zaakceptują nauczycieli i zasady panujące w przedszkolu. Zdarza się jednak, że wychowawcy wkładają w pozytywne wzmacnianie rodziców niemal tyle samo energii, co w zapewnienie poczucia bezpieczeństwa ich dzieciom.

Dobra adaptacja to proces starannie przygotowany, w którym przedszkole i środowisko domowe współpracując wspierają dziecko w nowej sytuacji. Moment pójścia do przedszkola jest bardzo ważnym wydarzeniem. Te pierwsze doświadczenia społeczne często odbijają się na dalszym życiu dziecka. Otoczone dotychczas troską i uwagą rodziny nagle znajduje się w miejscu, gdzie wszystko jest obce i inne: przedmioty, osoby, rytm dnia. Niektóre dzieci są wówczas zaciekawione a inne są niespokojne, niepewne, boją się zostać same bez rodziców. Ich poczucie bezpieczeństwa zostaje zachwiane. Warto do adaptacji podejść z rozwagą i zaangażowaniem, a takie postępowanie na pewno przyniesie pozytywne rezultaty. Nagrodą będzie uśmiech małego przedszkolaka, zadowolenie rodziców i efektywna, spokojna praca nauczycieli.

Wymaga to od pedagogów taktu, zrozumienia, otwartości a przy tym pełnego profesjonalizmu w działaniach dydaktyczno-wychowawczo-opiekuńczych, które są głównym zadaniem placówki, specyfiki pracy charakterystycznej dla grup młodszych.

Każde dziecko jest indywidualnością i rozwija się we właściwym dla siebie tempie. W odmiennych warunkach środowiskowych z łatwością nabiera jednych umiejętności podczas gdy inne sprawiają mu trudności. Nie możemy zakładać, że proces adaptacji zakończą równolegle wszystkie dzieci. Dziecko ma prawo do przeżywania adaptacji we właściwy dla siebie sposób także płacząc. Zadaniem dorosłych jest wspieranie dziecka w procesie adaptacji poprzez celowe, przemyślane działania dostosowane do jego indywidualnych potrzeb i możliwości. Rodzic i nauczyciel muszą ze sobą współpracować i odnosić się do siebie ze zrozumieniem.

RODZICU TO LIST OD TWOJEGO DZIECKA ☺

Mamo! Tato!

właśnie zostałem przedszkolakiem i potrzebuję waszego wsparcia przed wyjściem do przedszkola ☺

Stwórzcie poranny rytuał - da mi on poczucie bezpieczeństwa. Może to być wspólna

pięciominutowa zabawa, wysłuchanie lub zaśpiewanie ulubionej piosenki, a może opowiecie mi historię o tym jak Wy chodziliście do przedszkola?

W szatni przedszkolnej

Żegnajcie się ze czule, ale szybko. Wiem, jakie to trudne, ale postarajcie się uodpornić na moje łzy. Pamiętajcie, że one są moim sposobem na stres i rozstanie. Zwykle jednak szybko zapominam o smutku. Pamiętajcie, że Wasze zdenerwowanie i niepewność wyczuje natychmiast a wtedy ... będę protestować jeszcze głośniejsze.

Zawsze dotrzymuj danego słowa.

Jeżeli obiecujecie, że będziecie w pobliżu, bądźcie tam i nigdzie nie odchodźcie. Zawsze mówcie mi co zamierzacie. Nie martwcie się jest ze mną Pani wychowawczynie. Jeśli będziecie chcieli powiedzieć mi o której mnie odbierzecie to nie mówcie, że będziecie za trzy godziny bo ja nie wiem ile to jest. Lepiej jak usłyszę, że przyjdziecie po obiedzie, po odpoczynku, po podwieczorku. I nigdy się nie spóźniajcie. Nie chcę pomyśleć, że zapomnieliście o mnie.

Rozmawiajcie pozytywnie o przedszkolu

Pamiętajcie, że wszystko co mówicie na temat przedszkola wpływa na to jak w nim się czuję. Wiem, że macie prawo do przeżywania własnych emocji -ale to są sprawy dorosłych. Ja jestem dzieckiem i bardzo chciałbym słyszeć jedynie spokojne i pełne szacunku opinie. Motywujcie mnie do przedszkola w sposób pozytywny podkreślając często ile już udało mi się osiągnąć. Opowiedzcie najbliższym o moich sukcesach (najlepiej przy mnie) ale nie koloryzujcie.

Odbiór dziecka z przedszkola

Dbajcie o dobrą komunikację z moimi wychowawcami. Osoby opiekujące się mną powinny znać moje mocne i słabe strony oraz kłopoty z jakimi właśnie się borykam. Pytajcie nie tylko o czy zjadłem obiad, ale jakie poczyniłem postępy, czy nawiązuję kontakty z rówieśnikami i w jakim stopniu jestem samodzielny. Nigdy nie porównujcie mnie do innych dzieci. Nie ma reguły co do czasu trwania i przebiegu adaptacji. Mam prawo przechodzić ją tak, jak przechodzę.

Samodzielność

Pomóżcie mi stać się samodzielnym przedszkolakiem. Bądźcie cierpliwi, kiedy będę długo sam się ubierał, zakładał i wiązał buty, jadł samodzielnie posiłek czy radził sobie w toalecie. Bądźcie przy mnie i wspierajcie mnie ale nie wyręczajcie w tych czynnościach.

Za rok będziecie wspominać z uśmiechem moje pierwsze kroki w przedszkolu patrząc na to jaki jestem samodzielny i ile już umiem !!!

WASZE DZIECKO ☺